

Bav - bav !

Dedek se pri peči greje,
 Vnuček se mu v zibki smeje.
 »Čaki, če ne boš zaspal,
 Bodem te bav-bavu dal!«

»A kako od črne gore
 K naši hiši priti more?«
 »Dolge on nogé ima:
 Z gore sem — koraka dva!

Plamen iz očij mu šviga.
 Vedno jezen z repom miga;
 V lice črn. v telo zelén,
 S sábo nosi koš pletén.

Pa po svetu vse povsodi
 Po poredno deco hodi — —
 »Oh, kako se ga bojim!
 Glejte, dedek, me — že spim!«

Smiljan Smiljanič.

Kdo je ukral jezik?

Med našim psom in mačko je že staro sovraštvo. Mačka »Liska« je bila poprej pri hiši in je precéj starejša od psa »Skoka«, ki je še mlad. Ni čuda, da se že od nekdanj prav lepo ne gledata. Skok ni hudoben in dal bi se pregovoriti, toda Liska je zvita in prekanjena buča, kakor le kaj. Zato pa ji Skok nič kaj ne zaupa in je zadovoljen, da se ji more izogniti. Časih pa že tako pride, da zadeneta drug na drugega, in tedaj pokažeta svojo moč in oblast.

Tam-le pred Božičem je bilo. Koline so bile pri hiši, in seveda sta se dobro počutila Skok in Liska. Ako pa se komu le predobro godi, preohjé se in postane napuhnjen. Ni, da bi se tudi našima znancema kaj takega ne pripetilo! Že nekaj dnij sem sta hodila ošabno po veži in kuhinji, kakor da bi bila vsa hiša njuna. Večkrat jima je morala kuharica pokazati vrata, da sta se zunaj na snegu nekoliko ohladila.